

Határozatok Tára

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKÉNEK ÍTÉLETE (első tanács)

2011. március 24.*

„Közszolgálat — Tisztviselők — Előléptetés — 2009. évi előléptetési időszak — Előléptetést mellőző határozat — Az érdemek összehasonlító vizsgálata — Nyilvánvaló értékelési hiba — Megsemmisítés iránti kereset — Kártérítési kereset”

Az F-104/09. sz. ügyben,

az EAK-Szerződésre annak 106a. cikke alapján alkalmazandó EUMSZ 270. cikk alapján

Diego Canga Fano, az Európai Unió Tanácsának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: S. Rodrigues és C. Bernard-Glanz ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: M. Bauer és K. Zieleškiewicz, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök, H. Kreppel és M. I. Rofes i Pujol (előadó) bírák,

hivatalvezető: R. Schiano tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. szeptember 14-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 A Közszolgálati Törvényszék Hivatalához 2009. december 21-én telefaxon érkezett keresetlevelével (az eredeti példány benyújtására 2009. december 23-án került sor) D. Canga Fano megindította a jelen keresetet, amely az őt a 2009. évi előléptetési időszakban AD 13 besorolási fokozatba elő nem léptető határozat megsemmisítésére irányul, valamint arra, hogy az Európai Unió Tanácsát kötelezzék az őt állítólagosan ért szakmai hátrány és nem vagyoni károk megtérítéseként 200 000 euró megfizetésére.

* Az eljárás nyelve: francia.

Jogi háttér

- 2 Az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 45. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az előléptetésről a [személyzeti szabályzat] 6. cikk (2) bekezdésére figyelemmel a kinevezésre jogosult hatóság határoz. Az előléptetés a tisztviselőnek azon csoport következő magasabb besorolási fokozatába történő kinevezésével történik, amelybe a tisztviselő tartozik. Az előléptetés kizárólag olyan tisztviselő közüli választással történhet, akik besorolási fokozatukban minimum két évet letöltöttek, az előléptetésre alkalmas tisztviselők érdemei összehasonlításának figyelembevételét után. Az érdemek összehasonlításakor a kinevezésre jogosult hatóság különösen figyelembe veszi a tisztviselőről készült értékeléseket, a nyelvek használatát feladatai végrehajtása során azon nyelveken kívül, amelyek alapos ismeretét a [személyzeti szabályzat] 28. cikk f) pontjával összhangban bizonyította, és – adott esetben – az általa gyakorolt felelőségek szintjét [helyesen: az ellátott feladatokkal járó felelősség mértékét].”

A jogvita alapjául szolgáló tényállás

- 3 Az ügy irataiból kitűnik, hogy a felperes 1991. szeptember 1-jén A 7 besorolási fokozatú tisztviselőként lépett a Tanács főtitkárságának szolgálatába. Legutoljára 2001. június 1-jén léptették elő, A 4 (jelenleg AD 12) besorolási fokozatba. 1994. április 1-je óta a Tanács jogi szolgálatánál dolgozik. Azonban az 1999. október 1-je és 2003. szeptember 30-a közötti időszakban szolgálati érdekből L. de Palacio, az Európai Közösségek Bizottsága tagjának kabinetjébe rendelték ki. E kirendelés lejártakor a felperest visszahelyezték a jogi szolgálatához, a „Külügyek” csoportba, majd 2007. október 1-jétől kezdve a „Coreper I” 1B csoportba. 2008. június 1-je óta szolgálati érdekből A. Tajani európai biztos kabinetjébe rendelték ki, ahol kabinetfőnök-helyettesként dolgozik.
- 4 A 2009. március 5-i 50/09. sz. szolgálati közleményben a Tanács főtitkársága tájékoztatta a tisztviselőket a 2009. évi előléptetési időszakra vonatkozóan az előléptetési tanácsadó bizottságok rendelkezésére bocsátott információkról, valamint a személyzeti szabályzat 45. cikke rendelkezéseinek végrehajtására elfogadott intézkedésekről. E közlemény 2. melléklete minden besorolási fokozat tekintetében a 2009-ben lehetséges előléptetések számát, a 3. melléklet pedig az előléptethető tisztviselők listáját tartalmazta. E közlemény 2. melléklete szerint 19 betölthető AD 13 besorolási fokozatú álláshely állt rendelkezésre az általános feladatok ellátására beosztott tisztviselők számára, miközben 91 ilyen tisztviselő szerepelt a 3. mellékletben szereplő listán, amelyen a megszerzett szolgálati idő szerinti rangsorban a felperes a 20. helyen állt.
- 5 Az 50/09. sz. szolgálati közlemény szerint az előléptetési tanácsadó bizottságoknak rendelkezésére állt többek között minden egyes előléptethető tisztviselőre vonatkozóan az AD 12 besorolási fokozatba való előléptetésük óta készült összes értékelő jelentés a legutolsó elérhető jelentéssel, vagyis a 2006. július 1-je és 2007. december 31-e közötti időszakra vonatkozó jelentéssel bezárólag (a továbbiakban: 2006–2007-es értékelő jelentés).
- 6 A Tanács főtitkársága az 54/09. sz. szolgálati közleményhez a 2006–2007-es értékelő jelentésre vonatkozó statisztikákat csatolt, többek között a 2.1 sz. táblázatot, amely a tisztviselők besorolási fokozata szerinti statisztikákat tartalmazott (a továbbiakban: 2.1 sz. táblázat) és a 3.1 sz. táblázatot, amely e statisztikákat főigazgatóság/igazgatóság/főcsoport bontásban mutatta (a továbbiakban: 3.1 sz. táblázat). Az 54/09. sz. szolgálati közleményből kitűnik, hogy e statisztikákat az előléptetési tanácsadó bizottságoknak is továbbították.

- 7 Munkájának végeztével az AD csoport (tanácsosi munkakört betöltő tisztviselők) előléptetési tanácsadó bizottsága a kinevezésre jogosult hatóság elé terjesztette az általános feladatok ellátására beosztott tisztviselőkre vonatkozó azon listát, amelyen az AD 13 besorolási fokozatba való előléptetésre javasolt tizenkilenc tisztviselő neve szerepelt, akik közül tíz az adott besorolási csoportban a felperesnél rövidebb szolgálati idővel rendelkezett. A felperes neve nem szerepelt e listán.
- 8 A kinevezésre jogosult hatóság a 94/09. sz., 2009. április 27-i szolgálati közleményben tájékoztatta a tisztviselőket azon határozatáról, hogy elfogadja az előléptetési tanácsadó bizottság álláspontját, és a javasolt tizenkilenc tisztviselőt lépteti elő AD 13 besorolási fokozatba.
- 9 2009. május 27-i levelében a felperes a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdésére hivatkozva vitatta a 94/09. sz. szolgálati közleményben szereplő, az ő előléptetését mellőző határozatot.
- 10 2009. szeptember 24-i határozatával, amelyet másnap közöltek a felperessel, a kinevezésre jogosult hatóság a 2009. május 27-i levelet a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése értelmében vett panaszának minősítette, és elutasította.

A felek kérelmei

- 11 A felperes azt kéri, hogy a Közzolgálati Törvényszék:
  - nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak;
  - semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság azon határozatát, amellyel az őt nem vette fel az AD 13 besorolási fokozatba előléptetett tisztviselők listájára, ahogyan az a 94/09. sz. szolgálati közleményből kitűnik;
  - amennyiben szükséges, semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes panaszát elutasító határozatát;
  - kötelezze a Tanácsot arra, hogy a felperesnek fizessen meg:
    - *ex aequo et bono* 150 000 euróban megállapított összeget a nem vagyoni károk megtérítéseként, az esedékessé válás napjától kezdődően törvényes késedelmi kamatokkal növelve;
    - *ex aequo et bono* 50 000 euróban megállapított összeget az őt ért szakmai hátrány megtérítéseként, az esedékessé válás napjától kezdődően törvényes késedelmi kamatokkal növelve;
  - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 12 A Tanács azt kéri, hogy a Közzolgálati Törvényszék:
  - a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
  - a felperest kötelezze az összes költség viselésére.

Az eljárás

- 13 A felperes azt kérte, hogy a Közzolgálati Törvényszék az eljárási szabályzat 55. és 56. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében hívja fel a Tanácsot az AD 13 besorolási fokozatba előléptetett tizenkilenc tisztviselő értékelő jelentésének bemutatására. A Közzolgálati Törvényszék részben helyt adott e kérésnek.
- 14 Így először is a Közzolgálati Törvényszék hivatalvezetője 2010. június 15-i levelében felhívta a Tanácsot arra, hogy adjon választ az írásbeli kérdésekre és mutassa be azon tíz tisztviselő értékelő jelentésének anonimizált változatát, akik az adott besorolási csoportban a felperesnél rövidebb szolgálati idővel rendelkeztek, és akiknek neve szerepelt az előléptetett tisztviselők listáján (a továbbiakban: az érintett tíz tisztviselő).
- 15 A Közzolgálati Törvényszék Hivatalához 2010. július 6-án telefaxon továbbított levelében (az eredeti példány benyújtására 2010. július 12-én került sor) a Tanács választ adott e kérdésekre, és bemutatta az érintett tíz tisztviselő értékelő jelentésének anonimizált változatát, az AD 12 besorolási fokozatba való kinevezésüktől kezdődően a 2006. július 1-je és 2007. december 31-e közötti időszakokra vonatkozó jelentéssel bezárólag. A Tanács továbbította a Közzolgálati Törvényszéknek a felperes, valamint – A-tól J-ig betűvel jelölve – mind a tíz érintett tisztviselő utolsó két értékelő jelentésében szereplő adatok összefoglaló táblázatát is. E táblázat minden egyes értékelő jelentés vonatkozásában tartalmazza az ellátott feladatok leírását és a vállalt felelősség mértékét, az általános értékelés kivonatát és a részletes értékelés átlagát. A táblázatban ezenkívül szerepelnek a feladatok ellátása során használt nyelvek (a továbbiakban: összefoglaló táblázat).
- 16 Másodszor a tárgyalásra készített jelentésben, amelyet a Közzolgálati Törvényszék hivatalvezetője 2010. július 23-i levelében továbbított a számukra, felhívták a feleket, hogy a tárgyalás előtt tegyék meg észrevételeiket álláspontjuk alátámasztására a Tanács által a pervezető intézkedésekre válaszul bemutatott iratok fényében. A felperes a Közzolgálati Törvényszék Hivatalához 2010. augusztus 31-én telefaxon továbbított levelében (az eredeti példány benyújtására 2010. szeptember 2-án került sor) tett eleget e felhívásnak, míg a Tanács észrevételei 2010. szeptember 1-jén telefaxon érkeztek meg a Közzolgálati Törvényszék Hivatalához (az eredeti példány benyújtására 2010. szeptember 6-án került sor).
- 17 Válaszában a felperes azt kifogásolta, hogy a különböző értékelő jelentések bemutatott másolataiban nem minden esetben lehet egyértelműen megkülönböztetni a „Teljesítmény” és a „Feladatok végrehajtásának gyorsasága” szempontokra adott osztályzatot.
- 18 A tárgyalás előtt az első tanács elnöke nyilatkozta a felperes képviselőjét arról, hogy elfogadja-e az összefoglaló táblázatban szereplő részletes értékelések átlagát, amelyek magukban foglalják az előző pontban említett két szempontot illetően az érintett tíz tisztviselőnek adott osztályzatokat, avagy kéri az említett másolatok egyértelműbb változatának bemutatását.
- 19 A felperes képviselője beleegyezését adta, hogy az említett átlagokat helyesnek tekintsék, és nem igényelte azt, hogy az értékelő jelentés kevésbé olvasható adatokat tartalmazó oldalairól újabb változatot kapjon.

A kereset tárgyáról

- 20 A felperes a kinevezésre jogosult hatóság őt AD 13 besorolási fokozatba elő nem léptető határozatának megsemmisítése mellett kéri a kinevezésre jogosult hatóság 2009. szeptember 24-i azon határozatának megsemmisítését is, amelyben az elutasította a felperes 2009. május 27-i levelében előadott igényeit, amely levelet a kinevezésre jogosult hatóság a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése értelmében vett panasznak minősítette (a továbbiakban: 2009. szeptember 24-i határozat).

- 21 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a formálisan valamely panaszt elutasító határozat ellen irányuló megsemmisítés iránti kérelem azon aktus bíróság előtti megtámadásának minősül, amellyel szemben a panaszt benyújtották, amennyiben a megsemmisítés iránti kérelem, mint olyan, nem rendelkezik önálló tartalommal (a Közzolgálati Törvényszék F-102/07. sz., Kerstens kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 29-én hozott ítéletének 31. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 22 A jelen esetben, mivel a 2009. szeptember 24-i határozat ellen irányuló kérelem mint olyan, nem rendelkezik önálló tartalommal, úgy kell tekinteni, hogy a kereset a kinevezésre jogosult hatóság azon határozata ellen irányul, amely a felperest nem vette fel az AD 13 besorolási fokozatba előléptetett tisztviselők listájára, ahogyan az a 94/09. sz. szolgálati közleményből kitűnik (a továbbiakban: megtámadott határozat).

A megsemmisítés iránti kérelemről

- 23 A felperes két jogalapot hoz fel megsemmisítés iránti kérelmének alátámasztására. Az első jogalap a személyzeti szabályzat 45. cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkozik annyiban, amennyiben a kinevezésre jogosult hatóság számos nyilvánvaló értékelési hibát követett el. A második jogalap hatáskörrel való visszaélésre és az eljárással való visszaélésre vonatkozik.

A személyzeti szabályzat 45. cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó első jogalapról

A felek érvei

- 24 A felperes azt állítja, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nyilvánvaló értékelési hibát követett el az értékelő jelentések összehasonlító vizsgálatokor. Mivel az előléptetett tizenkilenc tisztviselő közül tíz a felperesnél rövidebb szolgálati időt teljesített az adott besorolási csoportban, és mivel a kinevezésre jogosult hatóság csupán másodlagosan veheti figyelembe a jelöltek életkorát és hivatalban vagy besorolási fokozatban szerzett szolgálati idejét, e tíz tisztviselőnek az előléptetéshez szükségszerűen érdemesebbnek kellett lennie a felperesnél. Márpedig egy sor bizonyíték áll rendelkezésre, amelyek szerint kevésbé valószínű, hogy tíz, az adott besorolási fokozatban nála rövidebb szolgálati idővel rendelkező személy jelentősebb érdemeket szerzett volna.
- 25 A felperes szerint a róla az AD 12 besorolási fokozatba való előléptetése óta a 2006. július 1-je és 2007. december 31-e közötti időszakra vonatkozó értékelési időszak értékeléséig készült értékelő jelentések különösen kedvezőek, az utolsó jelentésben kifejezetten szerepel, hogy a felperes „megérdemli a magasabb besorolási fokozatba való előléptetést”. Ennélfogva „nyilvánvalóan nem normális”, hogy 2001 óta semmiféle előléptetésre nem került sor. A 2006–2007-es értékelő jelentésben a részletes értékelésének átlaga 2 volt, amely érezhetően magasabb a Tanács főtitkárságán dolgozó AD 12 besorolási fokozatba tartozó tisztviselők átlagánál, valamint a jogi szolgálatnál dolgozó tisztviselőkéénél. Végezetül annak a ténynek, hogy tökéletesen teljesítette feladatát az AD 5-ös besorolási fokozatú román és bolgár jogászok felvételére irányuló EPSO/AD/46/06 és EPSO/AD/47/06 versenyvizsgák vizsgabizottságának elnökeként, és hogy öt nyelvet beszél, bizonyítania kellene érdemei mértékét.
- 26 A felperes azt is felrója a kinevezésre jogosult hatóságnak, hogy nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor nem ismerte el a felperes nyelvi készségeit. A felperes ugyanis azt állítja, hogy a megkövetelt minimumon – az angolon és a francián – túlmenően három további nyelvet beszél. E többletkészségeket a felperes érdemeinek értékelésekor figyelembe kellett volna venni.
- 27 Végezetül a felperes szerint a kinevezésre jogosult hatóság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor a vállalt feladatok között nem vette figyelembe, hogy a felperes elnökölte a fent említett EPSO/AD/46/06 és EPSO/AD/47/06 versenyvizsgák vizsgabizottságát, amelynek kiírását 2006 júniusában, a sikeres pályázók névsorát pedig 2007 decemberében tették közzé. A felperes azzal érvel,

hogy e két, nagyszámú résztvevővel zajló versenyvizsga elnöklése, amely a jogi szolgáltatnál ellátandó feladatain felül többlet munkaterhet jelentett számára, fontos, nehéz és kényes feladat volt, amelyet jól tudott teljesíteni. E feladat semmiféle hátránnyal nem járt a jogi szolgáltatnál végzett munkájára nézve. E nem jelentéktelen feladat teljesítésének ténye jelentős előnyt jelent, amelynek érdemi hatással kellett volna lennie érdemei értékelésére nézve.

28 A Tanács álláspontja szerint e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Közszolgálati Törvényszék álláspontja

29 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdése értelmében az érdemek összehasonlító vizsgálatakor a kinevezésre jogosult hatóság különösen figyelembe veszi a tisztviselőről készült értékeléseket, a nyelvek használatát feladatai végrehajtása során azon nyelveken kívül, amelyek alapos ismeretét bizonyította, és – adott esetben – az előléptethető tisztviselők által ellátott feladatokkal járó felelősség mértékét.

30 A Közszolgálati Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az olyan területen, ahol az adminisztráció széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, e kritériumoknak a személyzeti szabályzat 45. cikkében való kifejezett említése kifejezi azt a különös jelentőséget, amelyet a jogalkotó azok figyelembevételének tulajdonított (a Közszolgálati Törvényszék F-97/05. sz., Buendía Sierra kontra Bizottság ügyben 2008. január 31-én hozott ítéletének 62. pontja). Az, hogy a személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdése kifejezetten megemlíti, hogy a tisztviselő által ellátott feladatokkal járó felelősség mértékét adott esetben figyelembe kell venni az érdemek előléptetés céljából való értékelésekor, annál inkább jelentősnek tűnik, mivel az Elsőfokú Bíróság a T-131/00. sz., Schochaert kontra Tanács ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletének 43. pontjában a 45. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek a 2004. május 1-je előtt hatályos változatával ellentétesnek ítélte azt, hogy az előléptethető tisztviselők által ellátott feladatokkal járó felelősség mértékét döntő kritériumnak tekintették (a Közszolgálati Törvényszék F-53/08. sz., Bouillez és társai kontra Tanács ügyben 2010. május 5-én hozott ítéletének 49. pontja).

31 Ezenkívül a Közszolgálati Törvényszék megállapította egyrészt, hogy a személyzeti szabályzat 45. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek a 2004. május 1-je után hatályos változata egyértelműbb az előléptetés során figyelembe veendő tényezőket illetően, mint az e cikk rendelkezéseinek ezen időpont előtti változata, mivel előbbi az értékelő jelentéseken kívül hivatkozik más nyelvek használatára azon nyelveken kívül, amelyek alapos ismeretét az érintett tisztviselők bizonyították, és arra, hogy adott esetben az ellátott feladatokkal járó felelősség mértékét is figyelembe lehet venni. Másrészt a Közszolgálati Törvényszék megállapította, hogy főszabály szerint a kinevezésre jogosult hatóságnak az említett időponttól kezdve e három tényező fényében kell az előléptethető tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálatát elvégeznie, mivel így a személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdésében említett „érdemek” kifejezés különböző és lényegében szélesebb tartalommal bír, mint az e cikk 2004. május 1-je előtt hatályos változatában használt azonos kifejezés (a Közszolgálati Törvényszék F-57/06. sz., Hinderyckx kontra Tanács ügyben 2007. november 7-én hozott ítéletének 45. pontja). A Közszolgálati Törvényszék azt is kimondta, hogy az „adott esetben” kifejezés csupán annyit jelent, hogy noha főszabály szerint az azonos besorolási fokozatba tartozó tisztviselők feltételezhetően egyenértékű felelősséggel járó feladatokat végeznek, amennyiben ez nem így van, e körülményt figyelembe kell venni az előléptetési eljárás során (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bouillez és társai kontra Tanács ügyben hozott ítélet 56. pontját).

32 Amennyiben az előléptethető tisztviselők érdemei egyenértékűek, a kinevezésre jogosult hatóság másodlagosan, a személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten megemlített három tényező alapján más kritériumokat is figyelembe vehet, mint például a pályázók életkorát, vagy a hivatalban vagy besorolási fokozatban eltöltött szolgálati idejét (a fent hivatkozott Bouillez és társai kontra Tanács ügyben hozott ítélet 50. pontja).

- 33 Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a kinevezésre jogosult hatóság az előléptetésre jelölt tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálata során széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és az uniós bíróság felülvizsgálatának arra a kérdésre kell korlátozódnia, hogy – tekintettel azokra a szempontokra és indokokra, amelyek az adminisztráció álláspontjának kialakulásához vezettek – az adminisztráció a nem kifogásolható kereteken belül maradt-e, és mérlegelési jogkörével nem élt-e nyilvánvalóan hibásan. A bíróság nem helyettesítheti a kinevezésre jogosult hatóságnak a pályázók képességeire és érdemeire vonatkozó értékelését a sajátjával (az Elsőfokú Bíróság T-132/03. sz., Casini kontra Bizottság ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítéletének 52. pontja).
- 34 Az adminisztráció e széles mérlegelési jogkörét azonban annak szükségessége korlátozza, hogy a jelöltek gondos és pártatlan összehasonlító vizsgálatát a szolgálat érdekében és az egyenlő bánásmód elvének megfelelően végezzék el. E vizsgálatot a gyakorlatban az egyenlőség alapján és összehasonlítható információforrásokból és adatokból kiindulva kell elvégezni (a fent hivatkozott Casini kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 53. pontja).
- 35 Ezen elvek fényében kell tehát megvizsgálni, hogy a megtámadott határozat tartalmaz-e nyilvánvaló értékelési hibát. E tekintetben a Közzolgálati Törvényszék pontosítja, hogy megőrizve a kinevezésre jogosult hatóságot megillető széles mérlegelési jogkörnek biztosítandó hatékony érvényesülést, valamely hiba akkor nyilvánvaló, amikor az könnyen észlelhető és egyértelműen kimutatható azon szempontok alapján, amelyeknek a jogalkotó az előléptetés terén hozott határozatokat alá kívánta rendelni.
- 36 Az ügy irataiból kitűnik, hogy a Tanácsnál alkalmazott előléptetési rendszer széles mérlegelési jogkört biztosít a kinevezésre jogosult hatóság számára az előléptetésre jelölt tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálata során.
- 37 A jelen ügyben az AD csoport előléptetési tanácsadó bizottságának a kinevezésre jogosult hatóság álláspontját megalapozó véleménye elkészítéséhez rendelkezésére álltak az egyes tisztviselőkről az AD 12 besorolási fokozatba való előléptetésük óta a 2006. július 1-je és 2007. december 31-e közötti időszakra vonatkozó jelentéssel bezárólag készült értékelő jelentések, az előmenetel előzményei, a betegség vagy baleset miatt az utolsó három évben igénybe vett szabadság összefoglaló kivonata, valamint a 2.1 sz. és 3.1 sz. táblázatok.
- 38 Másfelől igaz ugyan, hogy a felperes az első jogalap alátámasztására előadott fejtegetésekben az AD 13 besorolási fokozatba előléptetett tizenkilenc tisztviselőre utal, és azt kérte a Közzolgálati Törvényszéktől, hogy kérje e tizenkilenc tisztviselő értékelő jelentésének bemutatását, az iratokból kitűnik, hogy valójában a kinevezésre jogosult hatóságnak az ő és az érintett tíz tisztviselő érdemei közötti összehasonlító vizsgálatát vitatta.
- 39 A keresetlevél 25., 32. és 33. pontjában ugyanis a felperes azt hangsúlyozza, hogy minden előléptetés döntő szempontját az érdemek értékelése képezi, a kinevezésre jogosult hatóság csupán az érdemek egyenértékűsége esetén veheti figyelembe a jelöltek életkorát és szolgálatban vagy besorolási fokozatban szerzett szolgálati idejét. Mivel a tizenkilenc előléptetett tisztviselő közül tíz nála rövidebb szolgálati időt töltött AD 12 besorolási fokozatban, annak valószínűsége, hogy ők nála jelentősebb érdemmel rendelkeznének, igen csekély.
- 40 Ugyanígy, a felperes sem az eljárás bármely szakaszában, sem a tárgyalás előtt a Tanács által a pervezető intézkedésekre adott válaszra vonatkozóan benyújtott írásbeli beadványaiban, sem a tárgyaláson nem kifogásolta, hogy a Közzolgálati Törvényszék ezen intézkedéseket az érintett tíz tisztviselő értékelő jelentésére korlátozta, és nem is hivatkozott azon kilenc tisztviselőre, akik nála hosszabb időt töltöttek AD 12 besorolási fokozatban, akikre nézve a Közzolgálati Törvényszék nem kérte az értékelő jelentések bemutatását.

- 41 Ennélfogva az első jogalapot úgy kell értelmezni, mint amely a személyzeti szabályzat 45. cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkozik annyiban, amennyiben a kinevezésre jogosult hatóság nyilvánvaló értékelési hibákat követett el a felperes és az érintett tíz tisztviselő érdemei közötti összehasonlító vizsgálat során.
- 42 E jogalap helytállóságának átfogó vizsgálata céljából nem csupán az értékelő jelentéseket kell elemezni, hanem az iratoknak a nyelvek használatára és az ellátott feladatokkal járó felelősség mértékére vonatkozó részeit is.
- Az értékelő jelentések
- 43 A felperes többek között bemutatta az AD 12 besorolási fokozatba való kinevezésétől a 2006–2007-es időszakig készült, rá vonatkozó értékelő jelentéseket, leszámítva a 2003. október 1-jétől a 2004. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozó értékelő jelentést. A tárgyalás során erre vonatkozóan feltett kérdésre azt a választ adta, hogy erre az időszakra vonatkozó jelentés valószínűleg nem létezik, aminek lehetséges magyarázata az, hogy amikor 2003. október 1-jén a Bizottsághoz való kirendelését követően visszahelyezték a jogi szolgálathoz, a Tanácsnál az értékelési eljárás már folyamatban volt.
- 44 Elsősorban a részletes értékeléseket illetően a Tanács 2010. szeptember 1-jei észrevételeiből kitűnik, hogy az előléptetési tanácsadó bizottság lényegében a felperesre és az érintett tíz tisztviselőre vonatkozó 2006–2007-es értékelő jelentésben szereplő részletes értékelést vette figyelembe. E részletes értékelés tizenhárom rovatból áll, amelyeket „kiváló”, „nagyon jó”, „jó”, „elégséges” és „kívánnivalót hagy maga után” megjegyzésekkel kell minősíteni.
- 45 Az 54/09. sz. szolgálati közlemény pontosította, hogy a „kiváló”, „nagyon jó”, „jó”, „elégséges” és „kívánnivalót hagy maga után” megjegyzések az „1”, „2”, „3”, „4” és „5” számoknak felelnek meg. A számszerűsített megjegyzések alapján statisztikák készültek, többek között a 2.1 sz. és 3.1 sz. táblázatok, amelyekben főigazgatóságokként és besorolási fokozatonként szerepelnek az átlagos pontszámok. A 2.1 sz. táblázatból kitűnik, hogy az AD 12 besorolási fokozatú tisztviselők átlagos pontszáma 2,28 volt.
- 46 Márpedig a felperes részletes értékelésének átlaga a 2006. július 1-je és 2007. december 31-e közötti időszakban 2 volt, vagyis egyértelműen jobb, mint az előző pontban említett átlagos pontszám. E tény sokat elárul a felperes érdemeiről az utolsó, a 2009. évre vonatkozó előléptetési eljárásban figyelembe vett értékelési időszakot illetően.
- 47 Az ügy irataiból kitűnik, hogy az érintett tíz tisztviselő közül négy, vagyis A., E., I. és J. a 2006–2007-es értékelő jelentése részletes értékelésében a felperesénél alacsonyabb, vagyis jobb átlag szerepel (1,77 az első személy esetében és 1,92 a másik három esetben). Az érintett tíz tisztviselő közül három, azaz B., C. és H a felpereshez hasonlóan 2-es átlagot ért el, míg D., F. és G tisztviselők átlaga magasabb, vagyis kevésbé jó volt, mint a felperesé (2,15 az első tisztviselő esetében és 2,08 a másik kettő esetében).
- 48 Meg kell azonban jegyezni, hogy a felperes részletes értékelésének átlaga és ez utóbbi három tisztviselő – kevésbé jó – átlaga között igen csekély az eltérés, így azt a jelen esetben elhanyagolhatónak lehet tekinteni.
- 49 A felperes állítása szerint azt a tényt, hogy az érintett tíz tisztviselő közül négynek a részletes értékelésre kapott átlaga alacsonyabb volt az övéénél, viszonylagosan kell vizsgálni annyiban, amennyiben e tisztviselők olyan főigazgatóságokon dolgoztak, ahol a 3.1 sz. táblázat szerint az értékelés alacsonyabb volt a Tanács főigazgatóságának átlagánál.

- 50 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az említett táblázat szerint a jogi szolgálatnál dolgozó tisztviselők által elért átlag – amely 2,35 – nagyon közel áll a Tanács főtitkárságán elért általános átlaghoz, amely 2,36. Az ügy irataiból az is kitűnik, hogy azon négy előléptetett tisztviselő, akiknek átlaga alacsonyabb volt a felperesénél, olyan főigazgatóságokhoz tartozik, ahol az átlagpontszám 2,21 és 2,30 között volt, vagyis alacsonyabban, mint a jogi szolgálatnál. E táblázat szerint a különböző főigazgatóságokon szerzett átlagpontszámok 2,05 (a legjobb) és 2,63 (a legkevésbé jó) között mozogtak.
- 51 Igaz tehát, hogy a fent hivatkozott négy tisztviselő olyan főigazgatóságokhoz tartozik, ahol az értékelők „nagyvonalúbbak” a személyi állomány egészével szemben, mint a jogi szolgálat értékelői. Azonban e főigazgatóságokon a legalacsonyabb átlagpontszám 2,21 volt, vagyis 0,15 ponttal kevesebb, mint a Tanács főtitkárságának általános átlagpontszáma, és 0,14 ponttal kevesebb, mint a jogi szolgálat átlagpontszáma, miközben a különböző főigazgatóságok átlagpontszámai 0,58 pontos eltérést mutattak.
- 52 Ilyen körülmények között rá kell mutatni, hogy az előző pontban említett különbség, amely a jogi szolgálat értékelésének átlagpontszáma és azon főigazgatóságok átlagpontszáma között tapasztalható, amelyekhez a felperesénél jobb részletes értékelést kapó, előléptetett négy tisztviselő tartozik, nem meghatározó az előléptetés szempontjából.
- 53 Egyrészt ugyanis az egyes főigazgatóságok által megadott átlagpontszámok kiszámítása az egyes főigazgatóságokon dolgozó tisztviselők számához viszonyítva történik, tekintet nélkül e tisztviselők besorolási fokozatára, csoportjára vagy arra, hogy az adott előléptetési időszakban előléptethetők, vagy sem. Másrészt a részletes értékelés csupán egy része azon adatoknak, amelyeket az előléptetési tanácsadó bizottság figyelembe vesz az érdemek összehasonlító vizsgálata során.
- 54 A felperes emellett azzal érvel, hogy érdemei értékelésekor nem vették figyelembe, hogy ő elnökölte az EPSO/AD/46/06 és EPSO/AD/47/06 versenyvizsgák vizsgabizottságát. A tárgyaláson hangsúlyozta, hogy e feladat jelentős többlet munkaterhet jelentett számára, és azt anélkül látta el, hogy a Tanács jogi szolgálatánál ellátott rendes tevékenységét ez zavarta volna.
- 55 E tekintetben meg kell állapítani egyrészt, hogy a felperes 2006–2007-es értékelő jelentése az érdekelt által ellátott feladatok leírásánál kifejezetten megemlíti, hogy „a referencia-időszak jelentős részében [a felperes] elnökölte a[z] [EPSO/AD/46/06 és EPSO/AD/47/06] (jogász) versenyvizsgák vizsgabizottságát”. Másrészt, ami a felperes munkája minőségének részletes értékelését illeti, a felperes „kiváló” minősítést kapott, miközben a 2005. január 1-je és 2006. június 30-a közötti időszakban csupán „nagyon jó” minősítést.
- 56 Ebből következik, hogy mind az „első értékelőként” eljáró mindkét első értékelő, akik az értékelő jelentést szövegezték, mind a második értékelő tisztában volt a felperes által e referencia-időszak alatt tett többlet erőfeszítéssel. Végezetül a felperes munkája minősége részletes értékelésének fent említett javulása arra utal, hogy az említett versenyvizsgák vizsgabizottságának elnöklését figyelembe vették a 2006–2007-es értékelő jelentés elkészítésekor.
- 57 Másodsorban az általános értékelést illetően igaz, hogy a felperesről AD 12 besorolási fokozatba való kinevezése óta készült értékelő jelentések általános értékelései kifejezetten kedvezőek. A 2006–2007-es értékelő jelentésben a felperesre nézve a 2006. július 1-je és 2007. szeptember 30-a közötti időszakra vonatkozóan értékelést készítő első értékelő pontosítja, hogy a felperes „nagyszerű munkatárs” és „kiváló jogász”. Emellett a felperesre nézve a 2007. október 1-je és 2007. december 31-e közötti időszakra vonatkozóan értékelést készítő első értékelő jelzi, hogy a felperes „kivételes ismeretekkel rendelkezik a közösségi jog terén”, hogy „rendkívül fejlett felfogó- és ítélőképességének köszönhetően mind szóban, mind írásban magas szintű jogi véleményt tud adni”, majd hozzáteszi, hogy „megérdemli a magasabb besorolási fokozatba való előléptetést”.

- 58 Mindazonáltal az iratokból kitűnik, hogy az érintett tíz tisztviselőről az AD 12 besorolási fokozatba való kinevezésük óta készült értékelő jelentések általános értékelései egyenértékűek a felperesével. A Közzolgálati Törvényszék semmilyen olyan megjegyzést nem észlelt, amely érdemeiket csökkentené.
- 59 Ugyanígy meg kell állapítani, hogy az olyan mondatok, mint „az értékelt tisztviselő megérdemli az előléptetést vagy azt, hogy több felelősséget vállaljon” az érintett tíz tisztviselő közül többnek a 2006–2007-es értékelő jelentést megelőző értékelő jelentésében is szerepel. Mindazonáltal az első értékelők ilyen megjegyzése nem kötheti a kinevezésre jogosult hatóságot az érintett tisztviselő előléptetéséről való döntés meghozatalakor, amit megerősít az is, hogy az ilyen megjegyzés ellenére az említett tisztviselők egyikét sem léptették elő a 2009. évi előléptetési időszak előtt.
- 60 Az értékelési eljárásra irányadó szabályok ugyanis nem írják elő, hogy az értékelőknek nyilatkozniuk kell azon kérdésben, hogy az értékelt tisztviselő megérdemli-e az előléptetést. Amikor az értékelők saját kezdeményezésre javasolják valamely munkatársuk előléptetését, olyan véleményt nyilvánítanak, amely a kinevezésre jogosult hatóságot semmilyen mértékben nem köti, mivel az előléptetésre csupán azt követően kerülhet sor, hogy megtörtént az adott intézmény ugyanabba a besorolási fokozatba előléptethető tisztviselői érdemeinek összehasonlító vizsgálata. Következésképpen egyrészt az ilyen megjegyzésnek nem lehet ugyanakkora súlya, mint annak, amely az értékelő által értékelendő tényezőkből következik. Másrészt a kinevezésre jogosult hatóságnak joga van akkor előléptetni a tisztviselőt, amikor azt indokoltnak tartja, még az értékelő jelentésben szereplő, előléptetést támogató megjegyzés hiányában is.
- 61 A teljesség kedvéért összefüggéseiben kell vizsgálni azon megjegyzést, hogy a felperes megérdemli az előléptetést, mivel e megjegyzés olyan első értékelőtől származik, akinek értékelése az értékelt időszak tizennyolc hónapjából csupán háromra vonatkozott.
- 62 A Közzolgálati Törvényszék Hivatalához 2010. augusztus 31-én érkezett észrevételeiben a felperes azt is állította, hogy a Tanács által benyújtott iratok között található egyik értékelő jelentésben, amely szerint az értékelt tisztviselő megérdemli az előléptetést, a második értékelő jelezte, hogy osztja az első értékelő írásbeli észrevételeit, azonban úgy vélte, hogy a részletes értékelés nem volt összhangban az írásbeli ismertetéssel. Mindazonáltal, mivel a második értékelő nem módosította a részletes értékelést, a Közzolgálati Törvényszék azt jóváhagyottnak tekinti.
- 63 A fentiek alapján meg kell állapítani, hogy az értékelő jelentések összehasonlító vizsgálatából nem tűnik ki egyértelműen, hogy a többi tisztviselő ne lett volna a felperesnél érdemesebb.
- A nyelvek használata
- 64 A nyelvek használatát illetően a felperes azt állítja, hogy öt nyelvet beszél, és azt rója fel a kinevezésre jogosult hatóságnak, hogy nyelvi készségeinek nem tulajdonított kellő jelentőséget.
- 65 A nyelvi készségeket illetően a Tanács az ellenkérelmében jelzi, hogy a nyelvhasználat szempontja „inkább másodlagos szempontnak minősül, amely lehetővé teszi a különbségtételt azon tisztviselők között, akiknek értékelő jelentése egyenértékű”.
- 66 Mindazonáltal a személyzeti szabályzat 45. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseire tekintettel egyértelműnek tűnik, hogy az a szempont, hogy a tisztviselők feladataik ellátása során milyen nyelveket használnak azon nyelveken kívül, amelyek alapos ismeretét bizonyították, nem másodlagos szempont olyan értelemben, hogy a kinevezésre jogosult hatóság választásakor e szempont csupán akkor minősülhet döntő tényezőnek, ha az előléptethető tisztviselők érdemei egyenértékűek.

- 67 A pervezető intézkedésekre adott 2010. július 6-i válaszában a Tanács pontosította, hogy „a figyelembe vett egyes tényezők súlya nincs pontosan meghatározva” és a kinevezésre jogosult hatóság választása a tisztviselők érdemeinek általános értékelésén alapszik, amelyben az egészükben vett értékelő jelentéseknek és a felelősség szintjének van a legnagyobb súlya, miközben a nyelvhasználat szempontja e tényezőknél „jóval kisebb” súllyal esik latba az érdemek összehasonlító vizsgálatokor. A tárgyaláson a Tanács megerősítette, hogy a nyelvhasználat az egyike az érdemek vizsgálatánál figyelembe veendő első szempontoknak, azonban ennek kisebb a súlya a másik kettőhöz képest. Emellett az alperes hangsúlyozta, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem hasonlította össze külön-külön az egyes szempontokat, hanem minden jelölt esetében általános értékelést végzett, és súlyozta e szempontokat.
- 68 E tekintetben a Közzolgálati Törvényszék megjegyzi, hogy a kinevezésre jogosult hatóság valóban rendelkezik bizonyos mozgástérrel abban a tekintetben, hogy milyen jelentőséget tulajdonít a személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdésében említett három szempontnak, mivel e rendelkezések nem zárják ki a súlyozás lehetőségét.
- 69 A feladatok ellátása során használt nyelveket illetően a Közzolgálati Törvényszék megjegyzi, hogy a felperes nem pontosította, használta-e az öt nyelvet feladatai ellátása során a vizsgálat időszakban, vagyis 2001. június 1-je és 2007. december 31-e között.
- 70 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes 2006–2007-es értékelő jelentése első részének „Nyelvek” elnevezésű III. szakasza megemlíti, hogy:
- „A spanyol nyelvű [felperes] rendszeresen dolgozik franciául és angolul, mind szóban, mind írásban. Időnként (szóban) németül is dolgozik.”
- 71 A tárgyaláson a felperes pontosította, hogy a 2009. évre vonatkozó előléptetési eljárás céljából vizsgált időszakban üléseken vagy azokkal összefüggésben, szóban használta német, olasz és portugál nyelvtudását.
- 72 A használt nyelvek fogalmát illetően a Közzolgálati Törvényszék megjegyzi, hogy a 2006–2007-es értékelő jelentéshez csatolt, a felperes által 2007. január 29-én kitöltött, nyelvismeretre vonatkozó adatlap szerint, amely „szövegértés”, „szóbeli [nyelvhasználat]” és írásbeli [nyelvhasználat] rovatokat tartalmaz, a felperes állítása szerint nagyon jó francia és angol nyelvtudással rendelkezik, azonban a németet csupán jól érti, jól beszél és elfogadható írásbeli nyelvismerettel rendelkezik, az olasz nyelvet illetően pedig csupán jól érti azt, míg szóbeli és írásbeli nyelvismerete elfogadható. Végezetül, továbbra is ezen adatlap szerint a felperes portugál nyelvtudása elfogadható szövegértésre korlátozódik.
- 73 2009. május 27-i levelében a felperes jelzi, hogy azóta olasz nyelvismerete „jó” szintre emelkedett, mivel e nyelvet használja munkanyelvként A. Tajani biztos kabinetfőnök- helyetteseként, amely állást 2008. június 1-je óta tölti be.
- 74 Azonban, ahogyan arra a Tanács helyesen rámutatott, az előléptetési tanácsadó bizottság 2009. szeptember 24-i határozatában nem vehetett figyelembe olyan tényezőket, amelyek az előléptethető tisztviselők legutolsó értékelő jelentése – vagyis a 2006. július 1-je és 2007. december 31-e közötti időszak – utáni időszakra vonatkoznak. Emellett az előléptetési tanácsadó bizottságnak a nyelvismeretét illetően csupán azon értékelő jelentések álltak rendelkezésére, amelyek minden egyes előléptethető tisztviselőre vonatkozóan elkészültek az AD 12 besorolási fokozatba való kinevezésüktől kezdve a 2006–2007-es értékelő jelentésig bezárólag. Az egyenlő bánásmód elvének megfelelően sem a bizottság, sem a kinevezésre jogosult hatóság nem engedhette meg az elő nem léptetett tisztviselők számára, hogy olyan tényezőkre hivatkozzanak, amelyeket az előléptetett tisztviselők nem hozhattak fel.

- 75 Meg kell tehát állapítani, hogy a felperesnek a tárgyaláson tett, az olasz és portugál nyelv szóbeli használatára vonatkozó állításai nem vágnak egybe a 2006–2007-es értékelő jelentéshez csatolt adatlapon szereplő nyelvismerettel. Ezen adatlap szerint ugyanis a felperes kijelenti, hogy elfogadható szinten használja szóban az olasz nyelvet, míg a portugál nyelv szóbeli használatára vonatkozó rovat ki sincs töltve.
- 76 Noha ezen adatlap kitöltésére 2007. január 29-én került sor, így az nem tanúskodhat a felperes 2007. december 31-i nyelvismeretéről, a Közzolgálati Törvényszék megjegyzi, hogy maga a felperes hangsúlyozta, hogy olasz nyelvismerete azóta francia és angol nyelvismeretének szintjével azonos szintű. Hallgatólagosan tehát a felperes elismeri, hogy 2007. december 31-én olasz nyelvtudása nem volt olyan jó, mint most. Mindenesetre a felperes semmilyen bizonyítékot nem szolgáltat arra nézve, hogy 2007 januárjától 2007. december 31-ig fejlődött az olasz és a portugál nyelv szóbeli használata terén. Ennélfogva a Közzolgálati Törvényszék ésszerűen tekintheti úgy, hogy ezen időpontban a felperes az olasz és a portugál nyelvet nem használata szóban megfelelően magas szinten ahhoz, hogy azt a nyelvi érdemek összehasonlításánál számításba lehessen venni.
- 77 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az előléptetési tanácsadó bizottság által vizsgált időszak végén, vagyis 2007. december 31-én a felperes spanyol anyanyelve mellett kiváló francia és angol nyelvismerettel rendelkezett. Ugyancsak jól tudott németül, noha írásbeli ismeretei korlátozottak voltak, és jól értette az olasz nyelvet. E nyelvek használatát illetően, noha a felperes alkalmanként beszélt németül, csupán két nyelvet, az angolt és a franciát használta rendszeresen.
- 78 E tekintetben az iratokból kitűnik, hogy az érintett tíz tisztviselő mindegyike használta az angol és a francia nyelvet feladatainak ellátása során. Mindazonáltal, a Tanács állításától eltérően, közülük nem minden tisztviselő bírta tökéletesen e két nyelvet, és az angol vagy francia anyanyelvűek között voltak, akik nem ismertek tökéletesen legalább egy harmadik nyelvet. Az iratokból mindazonáltal kitűnik, hogy akik nem vagy nem tökéletesen ismerték az említett nyelveket, azokat legalábbis jól ismerték.
- 79 Következésképpen a felperes nyelvi készségei lényegében egyenértékűnek tűnnek azokkal, amelyekre az érintett tíz tisztviselő támaszkodott feladatai ellátása során.

– Az ellátott feladatokkal járó felelősség mértéke

- 80 Az ellátott feladatokkal járó felelősség mértékét illetően az iratokból kitűnik, hogy B tisztviselő kivételével mind a tíz érintett tisztviselő vezetői beosztásban volt a 2006. július 1-je és 2007. december 31-e közötti időszakban. E kilenc tisztviselő valamely kényes területen egységvezetőként tevékenykedett vagy valamely csoport munkáját *de facto* irányította. A felperes és B tisztviselő ezen időszakban a Tanács jogi szolgálatánál jogászként dolgozott.
- 81 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az érintett tíz tisztviselő közül kilenc olyan feladatokat láttak el, amelyek vezetés szempontjából a felperesénél magasabb felelősséggel jártak, míg a tizedik tisztviselő feladatai a felperesével azonos szinten helyezkedtek el.
- 82 Ezzel összefüggésben a felperes úgy véli, hogy az előléptethető tisztviselőkre bízott esetleges többletfeladatokat figyelembe kell venni a feladatok ellátásával járó felelősség vizsgálatakor. A felperes azt hangsúlyozza, hogy a 2006 júniusa és 2007 decembere közötti időszakban, vagyis a 2006–2007-es értékelő jelentésben vizsgált időszak nagyobb részében ő elnökölte EPSO/AD/46/06 és EPSO/AD/47/06 versenyvizsgák vizsgabizottságát, ami többletmunkát jelentett számára a jogi szolgálatnál ellátott feladatai mellett. Márpedig gyakorlatilag az érintett tíz tisztviselő egyike sem végzett ezzel egyenértékű többletfeladatokat. Ennélfogva a felperes szerint a kinevezésre jogosult hatóság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor a felperes érdemeinek értékelésekor nem vette megfelelően figyelembe azt a tényt, hogy szokásos feladatai mellett az említett versenyvizsga-bizottságokat is elnökölte.

- 83 Ennélfogva a Közzolgálati Törvényszék feladata annak megvizsgálása, hogy az érintett tíz tisztviselő közül kilenc által ellátott vezetői feladatokra és felelősségük magasabb szintjére tekintettel ez utóbbiak több érdemmel rendelkeznek-e, mint a felperes, figyelembe véve, hogy ő a fent említett többletfeladatokat is ellátta.
- 84 E tekintetben egyértelmű, hogy az EPSO/AD/46/06 és EPSO/AD/47/06 versenyvizsgák vizsgabizottságának elnöklése nem csupán megnövekedett munkaterhet jelent a felperes által a jogi szolgálatnál ellátandó feladatok mellett, hanem nagyobb felelősséget is, amit egyébként a Tanács is elismer. Mindazonáltal, ahogyan azzal ez utóbbi érvel, valamely versenyvizsga vizsgabizottságának elnöklete átmeneti feladat. Igaz ugyan, hogy e feladat időben elhúzódott, a jelen esetben másfél évig, azonban az iratok szerint az előléptetett kilenc tisztviselő állandó jelleggel vezetői feladatokat látott el, méghozzá hosszabb ideje. Közülük hatan legalább 2003. július 1-je óta vezetői beosztásban voltak, ketten pedig legalább 2005. január 1-je óta. Végezetül egy tisztviselőt 2004. február 1-jétől az Európai Unió különleges képviselőjévé neveztek ki a Nagy Tavak régiójába, és e feladatainak ellátása során a Tanács szerint igen nagy felelőssége volt.
- 85 A fentiek alapján a Közzolgálati Törvényszék úgy véli, hogy a felperes által ellátott többletfeladatok ugyan elismerésre méltóak, azonban az érdemek általános mérlegelésénél nem múlják felül az állandó jelleggel és hosszabb ideje végzett vezetői feladatokat.
- 86 A Közzolgálati Törvényszéknek azt is meg kell vizsgálnia, hogy a Tanács követett-e el nyilvánvaló értékelési hibát a felperes érdemeinek általános értékelése során, különösen az általa és B tisztviselő által ellátott feladatokkal járó felelősség mértékének értékelésekor.
- 87 Az iratokból kitűnik, hogy B tisztviselő 2004. január 1-je óta volt AD 12 besorolási fokozatban, és ezen időpont és 2007. december 31-e között a Tanács jogi szolgálatának tagja volt. Ebből következik, hogy 2003. október 1-je – amikor a felperest kirendelését követően visszahelyezték a jogi szolgálatához – és 2007. december 31-e között a felperes és B tisztviselő ugyanahhoz a szolgálatához tartozott, és hasonló mértékű felelősséggel járó feladatokat látott el.
- 88 Az iratokból kitűnik, és a tárgyaláson a Tanács is hangsúlyozta, hogy az említett időszakban B tisztviselőre, akárcsak a felperesre többletfeladatok hárultak. A 2003. július 1-je és 2004. december 31-e közötti időszakra vonatkozó értékelési eljárásban B tisztviselő EPSO versenyvizsgák bizonyos vizsgáit javította, és részt vett a kormányközi konferencia titkársági feladatainak ellátásában, többek között az Európai Unió Alkotmányát létrehozó szerződés tervezetének elkészítésében. A Tanács szerint ez utóbbi feladata olyan horderejű és terjedelmű feladat, mint az EPSO versenyvizsgák vizsgabizottságának elnöklése. A tárgyaláson a Tanács azt is hangsúlyozta, hogy B tisztviselő jó és rendkívül megbízható jogász, figyelemreméltó elemző képességgel.
- 89 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – ahogyan az a jelen ítélet 33. pontjában szerepel – a kinevezésre jogosult hatóság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és az uniós bíróság felülvizsgálatának arra a kérdésre kell korlátozódnia, hogy a kinevezésre jogosult hatóság a nem kifogásolható kereteken belül maradt-e, és mérlegelési jogkörével nem élt-e nyilvánvalóan hibásan.
- 90 Márpedig a fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy nem látszik könnyen észlelhető módon, hogy a személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdésében szereplő szempontok általános értékelése alapján B tisztviselő érdemei ne lettek volna jelentősebbek a felpereséinél. Nem tekinthető tehát úgy, hogy a mérleg nyelvének egyértelműen a felperes felé kellett volna billennie.
- 91 A fentiekből következik, hogy az első jogalapot, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

A hatáskörrel és az eljárással való visszaélésre vonatkozó második jogalapról

A felek érvei

- 92 A felperes azt állítja, hogy kellően pontos, objektív és egybevágó bizonyítékokkal tud szolgálni, melyek arra mutatnak, hogy a megtámadott határozatot a személyzeti szabályzat 37. és 38. pontját megsértve rejtett büntetésként fogadták el amiatt, mert a felperes 2008. június 1-je óta szolgálati érdekből a Bizottsághoz lett kirendelve. A felperes hangsúlyozza, hogy képességeinek a Bizottság valamely tagja kabinetjének szolgálatába állítása érdem, és olyan előnyt jelent, amelyet az előléptethető tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálata során figyelembe kellett volna venni. Ezen érdem figyelembevételének megtagadásával, valamint kirendelésének bizonytalan volta révén a Tanács őt kétszeresen büntette, hatáskörrel való visszaélést követve el, amelynek az eljárással való visszaélés csupán egy formája.
- 93 A Tanács válasza az, hogy a felperes semmiféle bizonyítékkal nem szolgált állításainak alátámasztására, ezért a Tanács e jogalapra nem tud választ adni.

A Közzolgálati Törvényszék álláspontja

- 94 Először is meg kell jegyezni, hogy a felperes Bizottsághoz való kirendelésére 2008 júniusában került sor, a 2009. évi előléptetési időszakban figyelembe vett utolsó, vagyis a 2006–2007-es értékelő jelentés alapjául szolgáló időszak után. Mivel az előléptetési tanácsadó bizottságok csupán azokat az érdemeket vizsgálhatják, amelyeket a tisztviselő 2007. december 31-ig szerzett, e kirendelést a 2009. évi előléptetési időszakban nem értékelhették.
- 95 Emellett, ahogyan azt az uniós bíróságok már több alkalommal is kimondták, valamely intézkedés csak akkor jogellenes hatáskörrel való visszaélés miatt, ha objektív, releváns és egybevágó bizonyítékok alapján nyilvánvaló, hogy azt kizárólag vagy legalábbis elsősorban a hivatkozott céltól eltérő cél elérése, vagy a konkrét tényállás kezelésére a Szerződés által kifejezetten előírt eljárás megkerülése érdekében fogadták el (a Közzolgálati Törvényszék F-105/05. sz., Wils kontra Parlament ügyben 2007. július 11-én hozott ítélet 119. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 96 A jelen esetben, ahogyan arra a Tanács helyesen rámutatott, a felperes nem bizonyította, és nem is állította ilyen bizonyítékok létezését. A felperes ugyanis csupán annak állítására szorítkozott, hogy érdekesebb az érintett tíz tisztviselőnél. Márpedig ezen érv nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a megtámadott határozatot kizárólag azért hozták volna, hogy a felperesnek ártsanak.
- 97 A teljesség kedvéért hozzá kell tenni, hogy az ügy irataiból kitűnik, hogy a felperest 2001-ben léptették elő A 4 (jelenleg AD 12) besorolási fokozatba, amikor szolgálati érdekből a Bizottsághoz volt kirendelve, és 2010-ben AD 13 besorolási fokozatba, amikor A. Tajani kabinetjének szolgálatában állt. Ez utóbbi tény itt figyelembe lehet venni – noha az a megtámadott határozat után történt –, mivel bizonyítékul szolgál azon körülményekre nézve, amelyek között a megtámadott határozatot hozták. E tényre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes nem állíthatja érvényesen, hogy szolgálati érdekből történő kirendelése miatt rejtett büntetés érte, amely megakadályozta előléptetését.
- 98 Következésképpen nem bizonyított, hogy a megtámadott határozatot az előléptetési eljárás céljától eltérő cél érdekében fogadták volna el, és az hatáskörrel való visszaélés miatt jogellenes volna.
- 99 A fentiekből következik, hogy a második jogalapot, mint megalapozatlant, szintén el kell utasítani.
- 100 Ebből következik, hogy a megsemmisítés iránti kérelmet el kell utasítani.

A kártérítési kérelemről

A felek érvei

- 101 A felperes azzal érvel, hogy a 2009. évi előléptetési időszakban AD 13 besorolási fokozatba való előléptetésének elmaradása jelentős szakmai hátrányt és nem vagyoni kárt okozott neki. Ugyanis nem csupán egy évet veszített el (amely előmenetele és későbbi előléptetései során halmozódik), hanem megakadályozta abban is, hogy AD 13 besorolási fokozatot igénylő állásokra jelentkezzen. A felperes a szakmai hátrányt 50 000 euróra becsüli. Emellett az előléptetés elmaradása jelentős stresszel járt, amely hozzájárult súlyos betegsége miatt egyébként is gyenge egészségi állapotának romlásához. E nem vagyoni kár mértéke 150 000 euró.
- 102 A Tanács a szakmai hátrány és nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelem elutasítását kéri.

A Közzolgálati Törvényszék álláspontja

- 103 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kártérítési kérelmet el kell utasítani, amennyiben az szoros összefüggésben áll olyan megsemmisítés iránti kérelemmel, amelyet mint megalapozatlant szintén elutasítottak (a Közzolgálati Törvényszék F-104/06. sz., Arpaillange és társai kontra Bizottság ügyben 2009. március 12-én hozott ítéletének 137. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 104 A jelen ügyben a megsemmisítés iránti kérelmet mint megalapozatlant el kellett utasítani. Ebből következik, hogy a kártérítési kérelmet el kell utasítani.
- 105 Ennélfogva a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 106 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 1. §-a értelmében, ha az említett szabályzat II. címe 8. fejezetének többi rendelkezése alapján a Közzolgálati Törvényszék másként nem határoz, a Közzolgálati Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ugyanezen cikk 2. §-a szerint, ha az a méltányosság alapján indokolt, a Törvényszék úgy határozhat, hogy a pervesztes felet csak a költségek egy részének viselésére kötelezi, vagy e címen nem kötelezi a költségek viselésére.
- 107 A fent kifejtett indokokból az következik, hogy a felperes pervesztes lett. A Tanács továbbá kifejezetten kérte, hogy a felperest kötelezzék a költségek viselésére. A jelen ügy körülményei nem indokolják az eljárási szabályzat 87. cikke 2. §-a rendelkezéseinek alkalmazását, a felperest tehát kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A KÖZZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **D. Canga Fano viseli az összes költséget.**

Gervasoni

Kreppel

Rofes i Pujol

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. március 24-i nyilvános ülésen.

W. Hakenberg
hivatalvezető

S. Gervasoni
elnök